

des pensionsordning er indrettet. Og de mennesker, der slet ikke er med i nogen kollektive pensionsordninger, men som har lavet en individuel ordning ved at gå ned i banken, har også.

Det er jo helt tilfældigt, hvem det er man gavner. Hvorfor ikke sige direkte: Vi sender alle dem, der flytter i den her form for bolig, en check – det er jo det, man vil – i stedet for at give skattebegunstigelse hver gang, som i det her tilfælde gavner helt, helt tilfældigt.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

For at svare begge ordførere, må jeg sige, at det lyder, som om konklusionen er, at hvad ikke alle kan få, skal ingen have.

Der er jo ikke nogen, der forhindrer nogen i at lave en kapitalpension. Der er jo ikke nogen, der forhindrer nogen i at spare op. Det har jeg aldrig hørt om – aldrig hørt om.

Hvis SF kan komme med et forslag til, hvordan andre grupper kan få samme fleksible mulighed for at tilrettelægge deres tilværelse og få en bedre bolig, der passer til deres tilværelse, så er Venstre lydhør. Vi starter bare ét sted, og det er så ved kapitalpensionen, for at skabe den fleksibilitet.

Det er jo også egentlig det, der er at sige til Socialdemokratiet: Jamen det er da udmærket og nemt bare at afvise tingene. Men hvordan skaber vi så den fleksibilitet, som er nødvendig for at få et mere velfungerende boligmarked? Det er jo det, der er det afgørende. Vi kommer med et forslag, og det kan man jo godt afvise, fordi det ikke lige er den gruppe, som SF synes om, eller det ikke lige er den gruppe, Socialdemokratiet synes om. Jamen så kom selv med nogle forslag til, hvordan vi kan afhjælpe det problem. Man må da starte med at se konstruktivt på, at vi er kommet med et forslag, som virkelig kan skabe en form for fleksibilitet.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Bare lige kort: I Socialdemokratiet er vi meget optaget af – det var ministeren også inde på – at se på, at få en diskussion, en dialog også med de andre partier i Folketinget om, hvordan vi nu får skabt de her rammer for de ældre i fremtiden og den måde, de vælger at bo på. Men der er altså ikke ret meget luft til det meget flotte ord fleksibilitet i det her forslag.

Hvis vi ser på forslaget, så snakker vi om 125 personer. I min amtskreds, Århus, vil det sige, at

6 personer ville kunne få mulighed for det her. Skal vi så til at trække lod om, hvem de 125 personer skal være? 125 giver ikke ret meget fleksibilitet. Det er 15 mio. kr.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af ledningsført vand. (Godtgørelse ved vandspild m.v.)

Af skatteministeren (Frode Sørensen).
(Fremsat 1/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Ja, lidt har jo også ret, og med det her lovforslag må man nok sige, at det er sådan et pænt lille, men ganske nyttigt lovforslag. Ved en eventuel vedtagelse af det kan vi nok redde adskillige borgere fra nogle yderst ubehagelige økonomiske overraskelser, nemlig i forbindelse med brud på en vandledning på egen grund.

Hidtil har det jo været sådan, at man måtte afregne både den statslige vandafgift og selvfølgelig også kubikmeterafgiften til vandværket, hvis man var udsat for sådan et uheld, og vel at mærke den såkaldte i citationstegn forbrugte vandmængde. Og det kan jo blive ganske meget.

En forudsætning for, at staten kan gå ind eller vil gå ind i sådan en refusion af denne afgift, bør være – og det er også fremhævet i lovforslaget – at også vandværket går ind og kvitter sin del af afgiften.